

Til nr. 142

Efter den gældende bestemmelse i § 190, stk. 3, har Finanstilsynet hjemmel til at udfærdige nærmere forskrifter om revisionens gennemførelse i forsikringsselskaber. I henhold til bank- og sparekasselovens § 34, stk. 5, har Finanstilsynet i forhold til pengeinstitutter herudover en bemyndigelse til at udstede forskrifter om interne revisionsafdelinger. Bestemmelsen i lov om forsikringsvirksomhed foreslås udvidet, så den svarer til bemyndigelsen i bank- og sparekasseloven. En tilsvarende udvidelse af Finanstilsynets bemyndigelse til at omfatte regler for interne revisionsafdelinger indførtes i realkreditloven ved lov nr. 254 af 24. april 1991, jf. § 90, stk. 4, i realkreditloven. Den foreslåede ændring har således til hensigt at gøre reglerne vedrørende intern revision parallelle for forsikringsselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Som det er tilfældet med de regler, der gælder for pengeinstitutter og realkreditinstitutter, er det hensigten, at interne revisionsafdelinger kun skal være obligatoriske for forsikringsselskaber over en vis størrelse. I pengeinstitutter kræves interne revisionsafdelinger, når balancen overstiger 750 mio. kr. I realkreditinstitutter er størrelseskriteriet 50 fuldtidsansatte. Der er ikke taget stilling til, hvilket størrelseskriterium der skal gælde for forsikringsselskaber. Dette agtes fastsat efter nærmere drøftelse med branchen, idet der må foretages en afbalancering af hensynet til omkostningsbelastningen, der relativt vil være større jo mindre selskabet er, og hensynet til at sikre en intern kontrolinstans, der er uafhængig af selskabernes daglige ledelser. Som tilfældet er inden for pengeinstitutsektoren og inden for realkreditsektoren forudsættes således, at revisionen i mindre selskaber fuldt ud varetages af den eksterne revision, mens den i større selskaber hensigtsmæssigt varetages i et samarbejde mellem intern og ekstern revision.

Til nr. 143

Som tilfældet er med forslaget § 1, nr. 142 (§ 190, stk. 3), er hensigten med forslaget at tilvejebringe parallelitet mellem tilsynsreglerne for forsikringsselskaber og de tilsvarende regler for pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Efter bank- og sparekasselovens § 37a, stk. 8, omfatter tilsynets spørgeadgang i forhold til revisorerne udtrykkeligt selskaber i koncernen, ligesom det i samme bestemmelse er fastsat, at hjemlen til at udfærdige forskrifter for revisionen også omfatter selskaber i koncernen. Tilsvarende gælder efter realkreditlovens § 77, stk. 3.

Til nr. 144

Forslaget indeholder konsekvensrettelser som følge af tidligere foreslåede ændringer.

Til nr. 145

Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af, at den hidtidige bestemmelse i § 87, stk. 5, sidste pkt., er foreslået overført til § 97. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 75 og nr. 88.

Til nr. 146

Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af forslagens § 1, nr. 11.

Til nr. 147

Det foreslås at indsætte en bestemmelse for pensionskasser omfattet af kapitel 22, der udtrykkelig fastslår, at reglerne for gensidige livsforsikringsselskaber finder anvendelse for disse pensionskasser. Undtagelsen i stk. 2 opretholder den hidtidige retstilstand, hvorefter medlemmerne i en pensionskasse omfattet af kapitel 22 ikke hæfter for pensionskassens forpligtelser. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 1.

Til nr. 148

Bestemmelsen foreslås flyttet til den ny § 203a (forslagens § 1, nr. 147).

Til nr. 149

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagens § 1, nr. 71.

Til nr. 150

Som følge af, at § 10, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 og § 33, stk. 5, jf. forslagens § 1, nr. 38 ophæves, er det fundet hensigtsmæssigt at indsætte et nyt stk. 2. Der er alene tale om en redaktionel ændring. Grunden til, at godkendelsessystemet af forsikringsbetingelserne opretholdes for arbejdsskade-forsikring er, at Danmark ifølge 3. skadesforsikringsdirektiv har en overgangsperiode til 1. januar 1999 til at gøre dette marked frit for udenlandske tjenesteydere. Baggrunden for overgangsperioden er det specielle danske system for erhvervs sygdomme.

Til nr. 151 og 152

Bestemmelserne foreslås ændret, for at man fra dansk side kan opfylde den mellem De Europæiske Fællesskaber og EFTA-landene indgåede EØS-aftale af 2. maj 1992 i henhold til hvilken, EF-medlemsstaterne og EFTA-landene ligestilles inden for en